

DEĞİŞİM

DÖNÜŞÜM

AYŞE GÖKTÜRK TUNCEROĞLU

Değişim ile dönüşüm arasında

Ayşe Göktürk Tunceroğlu

Değişim kaçınılmazdır. Her zaman duyduğumuz cümle. Doğru! Milâttan önce beşinci yüzyılda Heraklit belki de değişimin ilk cümlesini söylemiş: "Aynı nehre iki defa giremezsiniz." Yani bir dakika önce girdiğiniz nehir ile bir dakika sonra girdiğiniz nehir aynı nehir değildir. Su değişmiştir. Bir dakika önceki su akıp gitmiştir. Her şey akar gider.

Değişmek gelişmenin bir basamağıdır. Bazen değişmemesi gereken şeyler de değişir, üzülsünüz. Daha doğrusu "sizin" değişmemesi gerektiğini düşündüğünüz şeylerdir onlar. Hani der ya Necip Fazıl:

Benim adım Bay Necip, babamınki Fazıl Bey

Hayatın iyiliğini, güzelliğini yapan, milleti millet yapan değerlerin değişmesini doğru bulmazsınız. Burada bazen nesil farkı işe karışır. Yedi ile yetmiş arasındaki fark! Nesil farkı zihniyet farkını getirir. Neyse, konuyu karıştırmayalım! Yoksa Ahmet Hâşim'den başlamak gerekecek!

Fakat şu sorunun cevabı da verilmelidir: Her değişim bir gelişme midir?

Tabii Kafka'nın "değişimi" gibi olursa, iş fena! Ona "dönüşüm" diyoruz. Başkalaşım. İnsan olarak yatağa girip böcek olarak uyanan Gregor Samsa.

Değişim ve dönüşüm en fazla hangi konularda, hangi sahalarda olur? Hemen her sahada olduğunu görüyoruz. Kendimizi bildik bileli neler değişmedi ki? Fizikî yapımız zaten önüne geçilmez şekilde değişir. Fikirlerimiz değişir, düşüncelerimiz, duygularımız değişir, zevklerimiz değişir. Çevremiz, çevremizin şartları, kullandığımız eşya, alet edevat... İnternetle gelen başdöndürücü değişim.

Siyaset sahnesinde de değişimler olur ve şaşırtıcıdır. Fakat bazen öyle "dönüşümler" karşımıza çıkıyor ki! Kafka'nın Gregor Samsa'sını hatırlatan, ağızımızı açık bırakan örnekler...

Benim aklıma ilk önce Sayın Devlet Bahçeli gelir. Onda dönüşüme akıl erdirmek çok zordur. Yenilir yutulur olmayan cümlelerini kendisi unuttu mu, bilmem! Belki de bu derece keskin dönüşümlerin ilk şartı "unutmak"tır. Psikologlara sormak gerek! Bahçeli'nin dönüşümünü Sayın Cumhurbaşkanı karşı sarfettiği sözlerde takip ediyoruz.

"Tekeden süt sağılmaz, balda tuz bulunmaz, suda ateş yanmaz, Recep Tayyip Erdoğan'dan da cumhurbaşkanı olmaz!"

"Türküm demekten rahatsız olan bir adamın ülkücü kardeşi olamaz!"

"Erdoğan aklı ile arasını açmış, klinik bir vaka haline gelmiştir."

"Senin yaptıklarına ancak iblis teşebbüs edecektir."

"Sayın Erdoğan ya Kandil yetiştirmesidir, ya Türk düşmanıdır."

Ve bütün bu ağır sözlerin sarfedildiği süreç içinde, Sayın Cumhurbaşkanımız da meydanı cevapsız bırakmamış, etkili hitabetiyle gürlemiştir:

"Gerçekten acınacak hali var... Milliyetçiyim diyen MHP genel başkanı önce gitsin bu milletin

edebinden nasiplensin, bu milletin âdâbını öğrensin.... Irkçılık yaptınız, kavmiyetçilik yaptınız, kabilecilik yaptınız, şeytanî anlayışa hizmet ettiniz.... Kimse bizim karşımıza Türklükle de çıkmasın. Biz her türlü milliyetçiliği ayaklarımızın altına aldık.... MHP'nin başındaki beyefendi aile nedir bilmez, onun böyle bir derdi yok. Çoluk nedir, çocuk nedir bilmez...."

Daha neler neler... Karşılıklı uçuşan "alçaksın, âdisin, şerefsizsin, nâmertsin...." sıfatları.

Ve şimdiki "kanka"lık! "Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ı tanıyınız, anlayınız, anlatınız.... Doğru zaman, doğru adam... Anadolu çocuğu Recep Tayyip Erdoğan alayına yeter" diyen Bahçeli. Ne muhteşem dönüşüm?!

Siyaset böyle bir şey midir? Belki de!

Politikacıların düşüncelerini "hiç değişmemesi gerekenler" cümlesinden kabul etmek, elbette doğru değil; değişip geliştirecekler, ama bu kadar ters yüz olmak, başkalaşmak, bu kadar dönmek doğru mu?

Ah, o eski yılların videoları!

Arşiv unutmaz!

Sayın Bahçeli için "değişmeyen" tek şey yüz hatları ve ses tonu. Gülümseyemeyen yüzü. Överken, iyi şeyler söylerken de, en ağır sözleri sarfederken de değişmeyen öfkeli çehresi, boğuk ve soğuk sesi. O da ilginç bir durumdur.

Evet, dönüşümün ilk şartı unutmak olsa gerek! Keşke bizler de unutabilsek!

Unutamayız! Artık devir değişti! Eskiden gazete arşivlerine ulaşmak herkesin harcı bir iş değildi. Büyük şehirlerdeki büyük kütüphanelerden birine gideceksiniz, bir gazete koleksiyonunu isteyeceksiniz, orada saatler, hatta günler geçireceksiniz, aradığınızı bulacaksınız. Yahut bu çalışmayı yapanların kitaplarını, yazılarını okuyacaksınız. Şimdi ise, gazete arşivleri bilgisayarımızda, iki tık uzaklığında. Ayrıca kaydedilmiş vidyolar hepsini, herkesi, her şeyi canlı canlı belge olarak önümüze getiriyor, gözümüze sokuyor.

Arşivlere göz atmayan bir tek politikacılar galiba! Zira "dönüşmeleri" için geçmişlerini unutmaları gerek!

Onlar unuttunca halk da unutmuş gibi yapıyor!